

ระเบียบรัฐสภา
ว่าด้วยพนักงานราชการรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๖๐

(ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบรัฐสภาว่าด้วยพนักงานราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยพนักงานราชการให้มีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภายิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ก.ร. จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยพนักงานราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป¹

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยเงินค่าตอบแทนพิเศษของพนักงานราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“พนักงานราชการรัฐสภา” หมายความว่า บุคคลซึ่งส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจ้างตามสัญญาจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา เพื่อเป็นพนักงานราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาในการปฏิบัติงานให้แก่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภานั้น

“สัญญาจ้าง” หมายความว่า สัญญาจ้างพนักงานราชการรัฐสภาตามระเบียบนี้

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินซึ่งจ่ายให้แก่พนักงานราชการรัฐสภาในการปฏิบัติงานให้แก่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ตามอัตราที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ ๕ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติ ก.ร. ที่กำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาหรือลูกจ้างของส่วนราชการสังกัดรัฐสภามีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือเป็นข้อห้ามในเรื่องใด ให้ถือว่าพนักงานราชการรัฐสภามีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือต้องห้ามเช่นเดียวกับข้าราชการรัฐสภาหรือลูกจ้างด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่เรื่องใดมีกำหนดไว้แล้วโดยเฉพาะในระเบียบนี้ หรือตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง หรือเป็นกรณีที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาประกาศกำหนดให้พนักงานราชการรัฐสภา

¹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนพิเศษ ๑๒๒๓ ง หน้า ๘/๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ประเภทใดหรือตำแหน่งในกลุ่มงานลักษณะใดได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับข้าราชการรัฐสภาหรือลูกจ้างในบางเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงานของพนักงานราชการรัฐสภา

ในกรณีที่ ก.ร. เห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาปฏิบัติก็ได้

ข้อ ๖ ให้ ก.ร. มีอำนาจตีความ และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้ประธานรัฐสภารักษาราชการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

พนักงานราชการรัฐสภา

ข้อ ๘ พนักงานราชการรัฐสภามีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานราชการรัฐสภาทั่วไป ได้แก่ พนักงานราชการรัฐสภาซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเป็นงานประจำทั่วไปของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาในด้านงานบริการ งานเทคนิค งานบริหารทั่วไป งานวิชาชีพ เฉพาะ และงานเชี่ยวชาญเฉพาะ

(๒) พนักงานราชการรัฐสภาพิเศษ ได้แก่ พนักงานราชการรัฐสภาซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะที่ต้องใช้ความรู้หรือความเชี่ยวชาญสูงมากเป็นพิเศษเพื่อปฏิบัติงานในเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นเฉพาะเรื่องของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา หรือมีความจำเป็นต้องใช้บุคคลในลักษณะดังกล่าว

ข้อ ๙ ในการกำหนดตำแหน่งของพนักงานราชการรัฐสภาทั่วไปและพนักงานราชการรัฐสภาพิเศษ ให้กำหนดโดยจำแนกเป็นกลุ่มงานตามลักษณะงานและผลผลิตของงาน ดังต่อไปนี้

ก. พนักงานราชการรัฐสภาทั่วไป ประกอบด้วย

(๑) กลุ่มงานบริการ

(๒) กลุ่มงานเทคนิค

(๓) กลุ่มงานบริหารทั่วไป

(๔) กลุ่มงานวิชาชีพเฉพาะ

(๕) กลุ่มงานเชี่ยวชาญเฉพาะ

ข. พนักงานราชการรัฐสภาพิเศษ ได้แก่ กลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ

ในแต่ละกลุ่มงานตามวรรคหนึ่ง ก.ร. อาจกำหนดให้มีกลุ่มงานย่อยเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะงานของพนักงานราชการรัฐสภาได้

การกำหนดลักษณะงานและคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มงาน ให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างพนักงานราชการรัฐสภาอาจกำหนดชื่อตำแหน่งในกลุ่มงานตามความเหมาะสมกับหน้าที่การปฏิบัติงานของพนักงานราชการรัฐสภาที่จ้างได้

ข้อ ๑๐ ผู้ซึ่งจะได้รับการจ้างเป็นพนักงานราชการรัฐสภา ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และมีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่กรณีตาม

ข้อ ๑๑

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นผู้ที่มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา

(๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๔) เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) เป็นข้าราชการ ลูกจ้าง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น

ความใน ก. (๑) ไม่ให้ใช้บังคับแก่พนักงานราชการรัฐสภาชาวต่างประเทศซึ่งส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจำเป็นต้องจ้างตามข้อผูกพันหรือตามความจำเป็นของภารกิจของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

ในกรณีที่เห็นสมควร ก.ร. อาจประกาศกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพิ่มขึ้น ยกเว้นคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม หรือกำหนดแนวทางปฏิบัติของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาในการจ้างพนักงานราชการรัฐสภาเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการกำหนดให้มีพนักงานราชการรัฐสภาตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาอาจกำหนดคุณสมบัติเฉพาะเกี่ยวกับอายุขั้นสูงของพนักงานราชการรัฐสภา ได้ตามความเหมาะสมของลักษณะงาน แต่ต้องไม่เกินหกสิบปี

ในกรณีที่ลักษณะงานใดต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งไม่อาจหาได้โดยทั่วไปหรือมีความขาดแคลนและเป็นที่ต้องการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา อาจกำหนดอายุขั้นสูงเกินกว่าหกสิบปีก็ได้

ข้อ ๑๒ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจัดทำกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการรัฐสภาเป็นระยะเวลาสี่ปี เสนอ ก.ร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

กรอบอัตรากำลังพนักงานราชการรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง ต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาและแผนงบประมาณตามยุทธศาสตร์ของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ทั้งนี้ ตามแนวทางการจัดทำกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการรัฐสภาที่ ก.ร. กำหนด

ข้อ ๑๓ การสรรหาและการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการรัฐสภาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด

ข้อ ๑๔ การจ้างพนักงานราชการรัฐสภาให้กระทำเป็นสัญญาจ้างไม่เกินคราวละสี่ปีหรือตามโครงการที่มีกำหนดเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดไว้ โดยอาจมีการต่อสัญญาจ้างได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

แบบสัญญาจ้างให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

การทำสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้าง

ข้อ ๑๕ เครื่องแบบและการแต่งกายของพนักงานราชการรัฐสภาให้เป็นไปตามที่ ก.ร. กำหนด

ข้อ ๑๖ วันเวลาทำงาน หรือวิธีการทำงานในกรณีที่ไม่ต้องอยู่ปฏิบัติงานประจำส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภากำหนด ซึ่งอาจแตกต่างกันได้ตามหน้าที่ของพนักงานราชการรัฐสภาในแต่ละตำแหน่ง โดยคำนึงถึงผลสำเร็จของงาน

หมวด ๒

ค่าจ้าง ค่าตอบแทนพิเศษ ค่าครองชีพชั่วคราว และสิทธิประโยชน์

ข้อ ๑๗ การกำหนดอัตราค่าจ้างของพนักงานราชการรัฐสภา ให้คำนึงถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) หลักคุณภาพ เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เข้ามาปฏิบัติงานภายใต้ระบบสัญญาจ้าง

(๒) หลักความยุติธรรม เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในโอกาส ไม่เหลื่อมล้ำ และไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) หลักการจูงใจ การจ่ายค่าจ้างและสิทธิประโยชน์ให้เพียงพอ โดยคำนึงถึงค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลง ค่าตอบแทนในภาคเอกชน อัตราเงินเดือนข้าราชการรัฐสภา และฐานะการคลังของประเทศ

(๔) หลักความสามารถ อัตราค่าจ้างจะจ่ายตามความรู้ความสามารถ ชีตสมรรถนะ และผลงานตามการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๘ อัตราค่าจ้างของพนักงานราชการรัฐสภาให้เป็นไปตามบัญชีอัตราค่าจ้างพนักงานราชการรัฐสภาท้ายระเบียบนี้

พนักงานราชการรัฐสภาในกลุ่มงานใดซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะในกรณีใด จะได้รับค่าจ้างจำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามบัญชีกำหนดอัตราค่าจ้างของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ ก.ร. รับรองคุณวุฒิแล้วหรือผู้มีทักษะประสบการณ์ของพนักงานราชการรัฐสภาท้ายระเบียบนี้

การกำหนดค่าจ้างของพนักงานราชการรัฐสภาในกลุ่มงานเชี่ยวชาญเฉพาะ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาพิจารณาจากคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ และผลงาน รวมทั้งสามารถเจรจาต่อรองการได้รับค่าจ้าง โดยคำนึงถึงงบประมาณของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามแผนงาน โครงการ และสามารถทำสัญญาได้คราวละหนึ่งปีต่อสัญญาจ้างได้ตามแผนงาน โครงการ

การกำหนดค่าจ้างของพนักงานราชการรัฐสภาในกลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาพิจารณาจากคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ และผลงานความเชี่ยวชาญพิเศษตามความต้องการของ

แผนงานหรือโครงการ รวมทั้งสามารถเจรจาต่อรองการได้รับค่าจ้าง โดยคำนึงถึงงบประมาณของส่วนราชการ สังกัดรัฐสภาตามแผนงาน โครงการด้วย

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาต้องการว่าจ้างพนักงานราชการรัฐสภาทั่วไปที่มี ประสบการณ์ตรงตามลักษณะงานในตำแหน่งที่ว่าจ้าง ให้ผู้ได้รับการว่าจ้างได้รับการปรับอัตราค่าจ้างเพิ่มขึ้นได้ ร้อยละห้าต่อทุกประสบการณ์สองปี แต่ต้องไม่เกินห้าช่วง

ข้อ ๒๐ ให้พนักงานราชการรัฐสภาทั่วไปได้รับการพิจารณาเลื่อนค่าจ้างประจำปีตามผลการ ประเมินการปฏิบัติงาน ในวันที่ ๑ ตุลาคม ของทุกปี ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ต้องมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณที่แล้วมาไม่น้อยกว่าแปดเดือน เพื่อจูงใจให้พนักงานราชการรัฐสภาทั่วไปที่ปฏิบัติงานของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดี

(๒) ต้องมีผลการประเมินการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าระดับดี

(๓) การเลื่อนค่าจ้างต้องไม่เกินอัตราร้อยละหกของฐานค่าจ้างที่ได้รับ

ทั้งนี้ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเลื่อนค่าจ้างประจำปีให้พนักงานราชการรัฐสภาทั่วไป ในสังกัดภายในวงเงินร้อยละสี่ของอัตราค่าจ้างที่จ่ายให้พนักงานราชการรัฐสภาทั่วไปที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑ กันยายน

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่มีการคำนวณเพื่อปรับอัตราค่าจ้าง หรือเลื่อนค่าจ้าง หากคำนวณแล้วมีเศษ ไม่ถึงสิบบาท ให้ปรับเพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท

ข้อ ๒๒ พนักงานราชการรัฐสภาทั่วไปผู้ใดผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญา จ้างให้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๒๐ มาใช้ในการพิจารณาเลื่อนค่าจ้างให้แก่ พนักงานราชการรัฐสภาทั่วไปผู้นั้น

ข้อ ๒๓ ให้พนักงานราชการรัฐสภาทั่วไปได้รับค่าตอบแทนพิเศษเป็นรายเดือนจากเงิน งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเจ้าสังกัด ตามบัญชีค่าตอบแทนพิเศษของพนักงานราชการ รัฐสภาทั่วไปท้ายระเบียบนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการได้รับค่าตอบแทนพิเศษให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดไว้ใน ระเบียบ ก.ร. ว่าด้วยเงินค่าตอบแทนพิเศษของข้าราชการรัฐสภาสามัญ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ ให้พนักงานราชการรัฐสภาที่ได้รับการว่าจ้างในตำแหน่งที่กำหนดคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับกลุ่มงานซึ่งต้องใช้วุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีอัตราค่าจ้างไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นสามพัน สองร้อยแปดสิบบาท ให้ได้รับค่าครองชีพชั่วคราวเดือนละสองพันบาท แต่เมื่อรวมกับค่าจ้างแล้ว ต้องไม่เกิน เดือนละหนึ่งหมื่นสามพันสองร้อยแปดสิบบาท

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่จะให้ได้รับอัตราค่าจ้างแตกต่างไปจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการ สังกัดรัฐสภาเสนอ ก.ร. พิจารณา

ข้อ ๒๖ พนักงานราชการรัฐสภาประเภทใดหรือตำแหน่งในกลุ่มงานใดอาจได้รับสิทธิ ประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ร. กำหนด

(๑) สิทธิเกี่ยวกับการลา

(๒) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนระหว่างลา

- (๓) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลางาน
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
- (๕) ค่าเบี้ยประชุม
- (๖) สิทธิในการขอรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์
- (๗) การได้รับรถประจำตำแหน่ง
- (๘) สิทธิอื่น ๆ ที่ ก.ร. กำหนด

ข้อ ๒๗ ให้ ก.ร. พิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างและสิทธิประโยชน์ของพนักงานราชการรัฐสภา ตามข้อ ๑๘ และข้อ ๒๖ เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมเป็นธรรมและมีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงค่าครองชีพ ที่เปลี่ยนแปลง ค่าตอบแทนของภาครัฐและเอกชน อัตราเงินเดือนของข้าราชการรัฐสภาสามัญ และฐานะการคลัง ของประเทศ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๘ ให้พนักงานราชการรัฐสภาได้รับสิทธิประโยชน์และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกันสังคม

ข้อ ๒๙ พนักงานราชการรัฐสภาอาจได้รับค่าตอบแทนการออกจากงานโดยไม่มี ความผิด ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ร. กำหนด

หมวด ๓

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๐ ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจัดให้มีการประเมินผล การปฏิบัติงานของพนักงานราชการรัฐสภา ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการรัฐสภาทั่วไป ให้กระทำในกรณี ดังต่อไปนี้

- (ก) การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
- (ข) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง

(๒) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการรัฐสภาพิเศษ ให้กระทำในกรณีการ ประเมินผลสำเร็จของงานตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ร. กำหนด

ข้อ ๓๑ พนักงานราชการรัฐสภาผู้ใดไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๓๐ ให้ถือว่า สัญญาจ้างของพนักงานราชการรัฐสภาผู้นั้นสิ้นสุดลง โดยให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาแจ้งให้พนักงานราชการ รัฐสภาทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการรัฐสภาผู้นั้น

ข้อ ๓๒ ให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภารายงานผลการดำเนินการจ้างพนักงานราชการรัฐสภา รวมทั้งปัญหาอุปสรรคหรือข้อเสนอแนะต่อ ก.ร. ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

หมวด ๔ วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๓๓ พนักงานราชการรัฐสภาที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามที่กำหนดในระเบียบนี้ ตามที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภากำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๓๔ พนักงานราชการรัฐสภาต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดไว้เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภากำหนด

พนักงานราชการรัฐสภาผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานราชการรัฐสภาผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ ๓๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (๒) จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเงื่อนไขที่ทางราชการกำหนดให้ปฏิบัติจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๔) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา หรือขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓๓ จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๕) ประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๖) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าเจ็ดวัน สำหรับตำแหน่งที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภากำหนดวันเวลาการทำงาน
- (๗) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานจนทำให้งานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง สำหรับตำแหน่งที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภากำหนดการทำงานตามเป้าหมาย
- (๘) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือกระทำความผิดอาญาโดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือหนักกว่าโทษจำคุก
- (๙) ดุหมิ่น เหยียดหยาม สมาชิกรัฐสภาหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรง
- (๑๐) การกระทำอื่นใดที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภากำหนดว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๖ เมื่อมีกรณีที่พนักงานราชการรัฐสภาถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจัดให้มีคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนโดยเร็วและต้องให้อีกพนักงานราชการรัฐสภาที่ถูกกล่าวหาชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในกรณีนี้ ผลการสอบสวนปรากฏว่าพนักงานราชการรัฐสภาผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา มีคำสั่งไล่ออก แต่ถ้าไม่มีมูลกระทำความผิดให้สั่งยุติเรื่อง

หลักเกณฑ์และวิธีการการสอบสวนพนักงานราชการรัฐสภา ให้เป็นไปตามที่ส่วนราชการสังกัด
รัฐสภากำหนด

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าพนักงานราชการรัฐสภากระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามท่ส่วน
ราชการสังกัดรัฐสภากำหนด ให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดค่าจ้าง
ตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด

ในการพิจารณาการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
พิจารณาสอบสวนให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ ก.ร. เห็นสมควรอาจกำหนดแนวทางการดำเนินการทางวินัยแก่พนักงาน
ราชการรัฐสภา เพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาปฏิบัติก็ได้

หมวด ๕ การสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ข้อ ๓๙ สัญญาจ้างพนักงานราชการรัฐสภาสิ้นสุด เมื่อ

(๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบนี้

(๕) ครบกำหนดอายุชั้นสูงตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ก. (๒) ประกอบกับข้อ ๑๑

(๖) ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๓๐

(๗) ถูกไล่ออกเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๘) เหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามข้อกำหนดของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

หรือตามสัญญาจ้าง

ข้อ ๔๐ ในระหว่างสัญญาจ้าง พนักงานราชการรัฐสภาผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการ
ปฏิบัติงาน ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการสังกัด
รัฐสภากำหนด

ข้อ ๔๑ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาอาจบอกเลิกสัญญาจ้างกับพนักงานราชการรัฐสภาผู้ใดก่อน
ครบกำหนดตามสัญญาจ้างได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า และไม่เป็นเหตุที่พนักงานราชการรัฐสภา
จะเรียกร้องค่าตอบแทนการเลิกจ้างได้ เว้นแต่ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๙

ข้อ ๔๒ เพื่อประโยชน์แห่งทางราชการ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาอาจสั่งให้พนักงานราชการ
รัฐสภาไปปฏิบัติงานนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างได้ โดยไม่เป็นเหตุให้พนักงานราชการ
รัฐสภาอ้างขอเลิกสัญญาจ้างหรือเรียกร้องประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ในการนี้ อาจได้รับค่าล่วงเวลาหรือ
ค่าตอบแทนอื่นจากการสั่งให้ไปปฏิบัติงานดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามข้อ ๒๖

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่บุคคลใดพ้นจากการเป็นพนักงานราชการรัฐสภาแล้ว หากในการปฏิบัติงานของบุคคลนั้นในระหว่างที่เป็นพนักงานราชการรัฐสภาก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาให้บุคคลดังกล่าวต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว เว้นแต่ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย ในการนี้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาอาจหักค่าจ้างหรือเงินอื่นใดที่บุคคลนั้นจะได้รับจากส่วนราชการสังกัดรัฐสภาไว้เพื่อชำระค่าความเสียหายดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ ก.ร. เห็นสมควร อาจกำหนดแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการเลิกสัญญาจ้างตามหมวดนี้ เพื่อเป็นมาตรฐานทั่วไปให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาปฏิบัติก็ได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๕ ผู้ใดเป็นพนักงานราชการตามระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ อยู่ในวันก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานราชการรัฐสภาตามระเบียบนี้ต่อไป

บรรดาข้อบังคับ กฎ ระเบียบ ประกาศ มติ ก.ร. หรือคำสั่งใดที่กล่าวถึงพนักงานราชการตามระเบียบ ก.ร. ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้หมายความถึงพนักงานราชการรัฐสภาตามระเบียบนี้

ข้อ ๔๖ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกประกาศ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้ ให้นำประกาศ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๔๗ ในวาระเริ่มแรกให้ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจัดให้พนักงานราชการรัฐสภาตามข้อ ๔๕ ทำสัญญาตามหลักเกณฑ์ในระเบียบนี้ โดยให้ได้รับค่าตอบแทนรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าค่าตอบแทน สิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้นั้นเคยได้รับอยู่เดิม เว้นแต่ระยะเวลาจ้างของสัญญาให้มีระยะเวลาเท่าที่เหลืออยู่ของสัญญาจ้างเดิม

ในกรณีพนักงานราชการรัฐสภาผู้ใดที่ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาเริ่มจ้างผู้นั้นไม่เกินสามสิบวันก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาอาจทำสัญญาโดยใช้ระยะเวลาตามระเบียบนี้ก็ได้

การดำเนินการตามข้อนี้ให้กระทำแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ระเบียบนี้บังคับใช้

ข้อ ๔๘ พนักงานราชการรัฐสภาผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภามีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับและยังสอบสวนไม่เสร็จ ให้สอบสวนตามระเบียบนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้

(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่องหรือนำสำนวนเสนอให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาโดยถูกต้องตามระเบียบที่ใช้อยู่ในขณะนั้นและหัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ให้หัวหน้าส่วนราชการสังกัดรัฐสภาพิจารณาตามระเบียบนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา

บัญชีอัตราค่าจ้างพนักงานราชการรัฐสภาทั่วไป

กลุ่มงานบริการ

อัตรา	อัตรา (บาท/เดือน)
ขั้นสูง	๒๐,๒๑๐
ขั้นต่ำ	๑๐,๔๓๐

กลุ่มงานเทคนิค

อัตรา	อัตรา (บาท/เดือน)
ขั้นสูง	๒๔,๙๓๐
ขั้นต่ำ	๑๑,๒๘๐

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

อัตรา	อัตรา (บาท/เดือน)
ขั้นสูง	๓๔,๗๐๐
ขั้นต่ำ	๑๐,๐๑๐

กลุ่มงานวิชาชีพเฉพาะ

อัตรา	อัตรา (บาท/เดือน)
ขั้นสูง	๔๔,๕๕๐
ขั้นต่ำ	๑๐,๘๕๐

กลุ่มงานเชี่ยวชาญเฉพาะ

อัตรา	อัตรา (บาท/เดือน)
ขั้นสูง	๖๘,๓๕๐
ขั้นต่ำ	๒๕,๕๙๐

บัญชีอัตราค่าจ้างพนักงานราชการรัฐสภาพิเศษ

กลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ

ประเภทที่ปรึกษา	อัตรา (บาท/เดือน)
๑. ระดับสากล	ไม่เกิน ๒๑๘,๔๐๐
๒. ระดับประเทศ	ไม่เกิน ๑๖๓,๘๐๐
๓. ระดับทั่วไป	ไม่เกิน ๑๐๙,๒๐๐

บัญชีกำหนดอัตราค่าจ้างของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ ก.ร. รับรองคุณวุฒิแล้ว
หรือผู้มีทักษะประสบการณ์ของพนักงานราชการรัฐสภา²

ลำดับ	คุณวุฒิที่ ก.ร. รับรองแล้ว หรือผู้มีทักษะประสบการณ์	อัตราค่าจ้างแรกบรรจุ	
		กลุ่มงาน	บาท
๑	ปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	วิชาชีพเฉพาะ	๒๗,๓๐๐
๒	ปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	บริหารทั่วไป	๒๕,๒๐๐
๓	วุฒิปัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ เวชกรรมของแพทยสภา ที่มีกำหนดระยะเวลาการศึกษา อบรมไม่น้อยกว่า ๓ ปี ต่อจากวุฒิปริญญาแพทยศาสตร บัณฑิต และได้รับใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมแล้ว หรือ หนังสืออนุมัติบัตรในสาขาวิชาเดียวกันกับวุฒิปัตร	วิชาชีพเฉพาะ	๒๗,๓๐๐
๔	วุฒิปัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ทันตกรรมของทันตแพทยสภา ที่มีกำหนดระยะเวลา การศึกษาอบรมไม่น้อยกว่า ๓ ปี ต่อจากวุฒิปริญญา ทันตแพทยศาสตรบัณฑิต และได้รับใบประกอบวิชาชีพ ทันตกรรมแล้ว หรือหนังสืออนุมัติบัตรในสาขาวิชาเดียวกัน กับวุฒิปัตร	วิชาชีพเฉพาะ	๒๗,๓๐๐
๕	ปริญญาโทที่มีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ปี ต่อจากวุฒิปริญญาตรีเฉพาะที่กำหนดในข้อ ๑๐	วิชาชีพเฉพาะ	๒๔,๐๗๐
๖	ปริญญาโททั่วไป หรือเทียบเท่า	วิชาชีพเฉพาะ	๒๒,๗๕๐
๗	ปริญญาโททั่วไป หรือเทียบเท่า	บริหารทั่วไป	๒๑,๐๐๐
๘	ปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิต ปริญญาทันตแพทยศาสตร บัณฑิต และได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือปริญญา สัตวแพทยศาสตรบัณฑิต	วิชาชีพเฉพาะ	๒๓,๔๓๐
๙	ปริญญาเภสัชศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร ๖ ปี)	วิชาชีพเฉพาะ	๒๒,๗๕๐
๑๐	ปริญญาตรีที่มีหลักสูตรกำหนดระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๕ ปี ต่อจากวุฒิปประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย เฉพาะปริญญาที่ ก.ร. กำหนดให้ได้รับค่าจ้างตามหลักสูตร ๕ ปี	วิชาชีพเฉพาะ	๒๐,๕๔๐
๑๑	ปริญญาตรีที่มีหลักสูตรกำหนดระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ปี ต่อจากวุฒิปประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	วิชาชีพเฉพาะ	๑๙,๕๐๐

² แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบรัฐสภาว่าด้วยพนักงานราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับ	คุณวุฒิที่ ก.ร. รับรองแล้ว หรือผู้มีทักษะประสบการณ์	อัตราค่าจ้างแรกบรรจุ	
		กลุ่มงาน	บาท
๑๒	ปริญญาตรีที่มีหลักสูตรกำหนดระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ปี ต่อจากวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	บริหารทั่วไป	๑๘,๐๐๐
๑๓	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรืออนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีหลักสูตรกำหนดระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๓ ปีต่อจากวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย	บริการ/เทคนิค	๑๓,๘๐๐
๑๔	ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) และอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีหลักสูตรกำหนดระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ปีต่อจากวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่น้อยกว่า ๔ ปี ต่อจากวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า	บริการ/เทคนิค	๑๓,๐๑๐
๑๕	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือประกาศนียบัตรที่มีหลักสูตรกำหนดระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑ ปี ต่อจากวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่น้อยกว่า ๓ ปีต่อจากวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า กรณีกลุ่มงานเทคนิคที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะของบุคคลซึ่งมิได้ผ่านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาใดเป็นการเฉพาะ จะต้องมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในงานที่จะปฏิบัติไม่ต่ำกว่า ๕ ปี	บริการ/เทคนิค	๑๑,๒๘๐
๑๖	ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น และประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	บริการ	๑๐,๔๓๐

บัญชีค่าตอบแทนพิเศษของพนักงานราชการรัฐสภาทั่วไป

พนักงานราชการรัฐสภา	อัตรา (บาท/เดือน)
กลุ่มงานบริการ	๕,๐๐๐
กลุ่มงานเทคนิค	๖,๐๐๐
กลุ่มงานบริหารทั่วไป	๗,๐๐๐
กลุ่มงานวิชาชีพเฉพาะและกลุ่มงานเชี่ยวชาญเฉพาะ	๘,๐๐๐

หมายเหตุ : โดยที่ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ใช้บังคับมานาน และมีข้อกำหนดบางประการไม่สอดคล้องกับการบริหารงานที่เปลี่ยนแปลงไปและไม่สอดคล้องกับระบบการบริหารพนักงานราชการของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะการกำหนดกรอบอัตราจ้าง การบริหารผลการปฏิบัติงาน และการให้ประโยชน์ตอบแทนที่เป็นไปตามผลการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง และกำหนดเงินค่าตอบแทนพิเศษรวมไว้ในระเบียบฉบับเดียวกัน ประกอบกับมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติให้ ก.ร. มีอำนาจกำหนดวิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าจ้างในการจ้างพนักงานราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกาย การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี การลาหยุดราชการ ค่าตอบแทนพิเศษ ค่าครองชีพชั่วคราว และการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของพนักงานราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา สมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาว่าด้วยพนักงานราชการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกระเบียบนี้

ระเบียบรัฐสภาว่าด้วยพนักงานราชการรัฐสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบัญชีกำหนดอัตราค่าจ้างของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ ก.ร. รับรองคุณวุฒิแล้ว หรือผู้มีทักษะประสบการณ์ของพนักงานราชการรัฐสภาทำระเบียบรัฐสภาว่าด้วยพนักงานราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้บัญชีกำหนดอัตราค่าจ้างของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ ก.ร. รับรองคุณวุฒิแล้ว หรือผู้มีทักษะประสบการณ์ของพนักงานราชการรัฐสภาแนบทำระเบียบนี้แทน